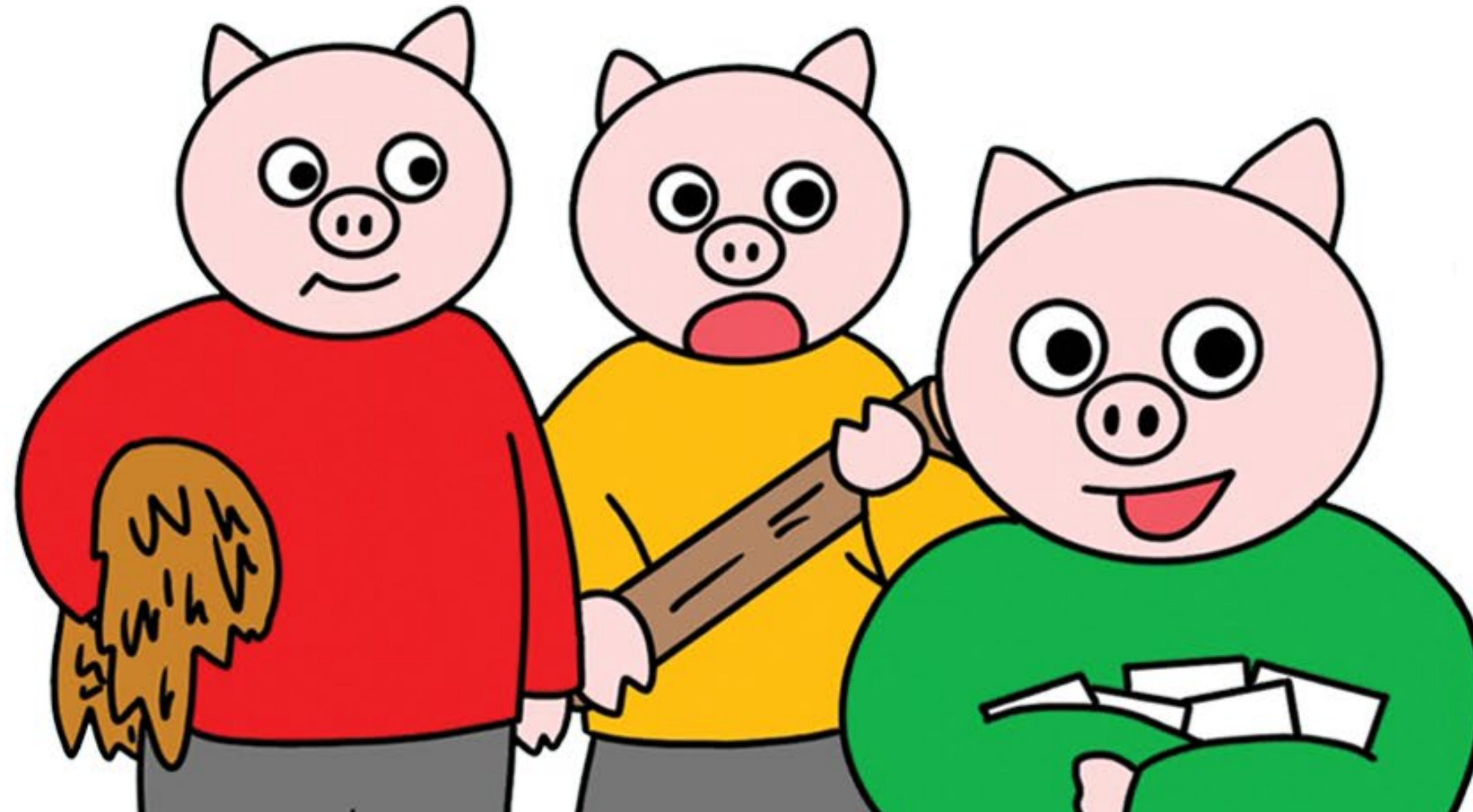
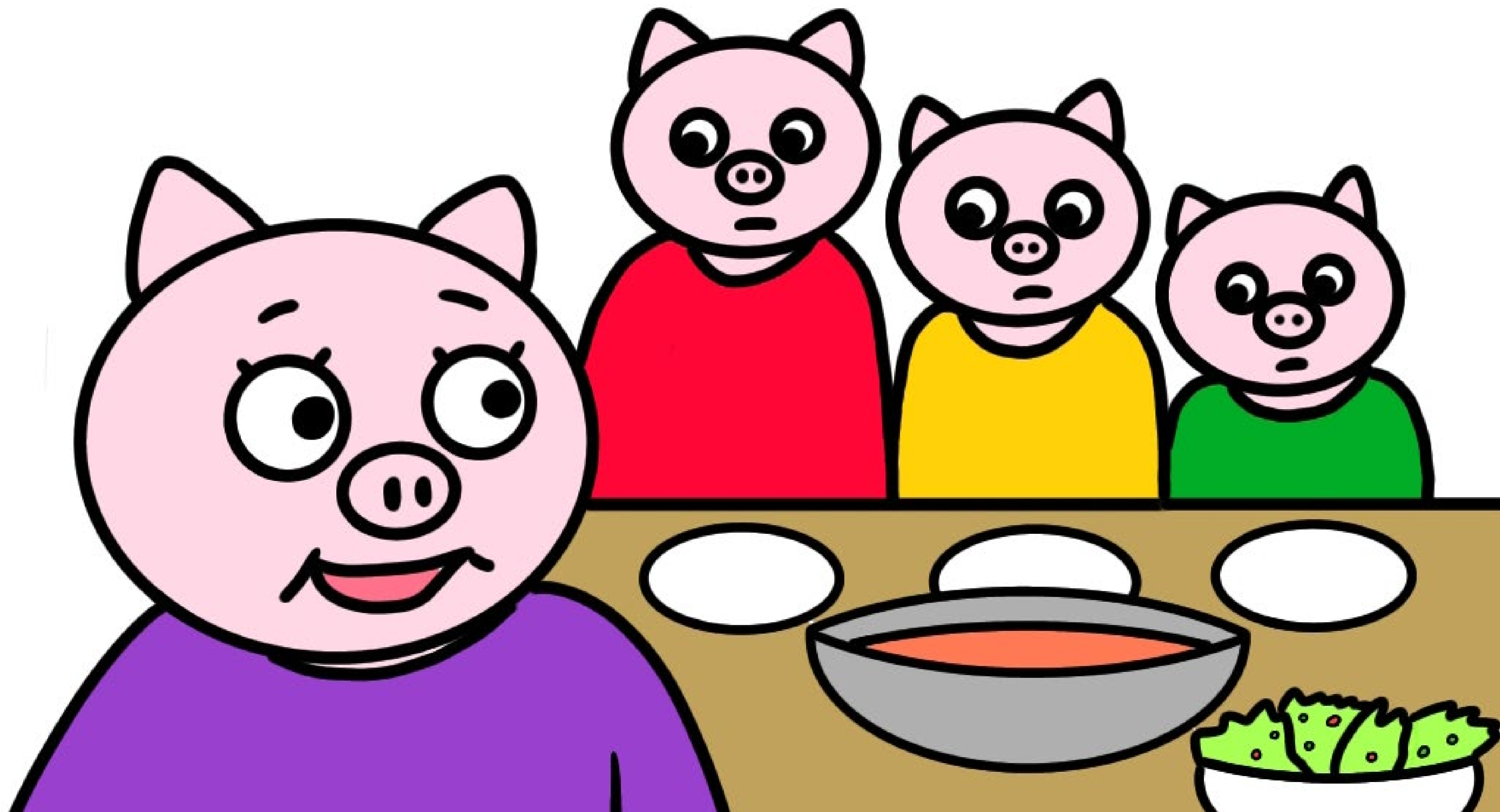

កូនជ្រូកទាំងបី Three little pigs

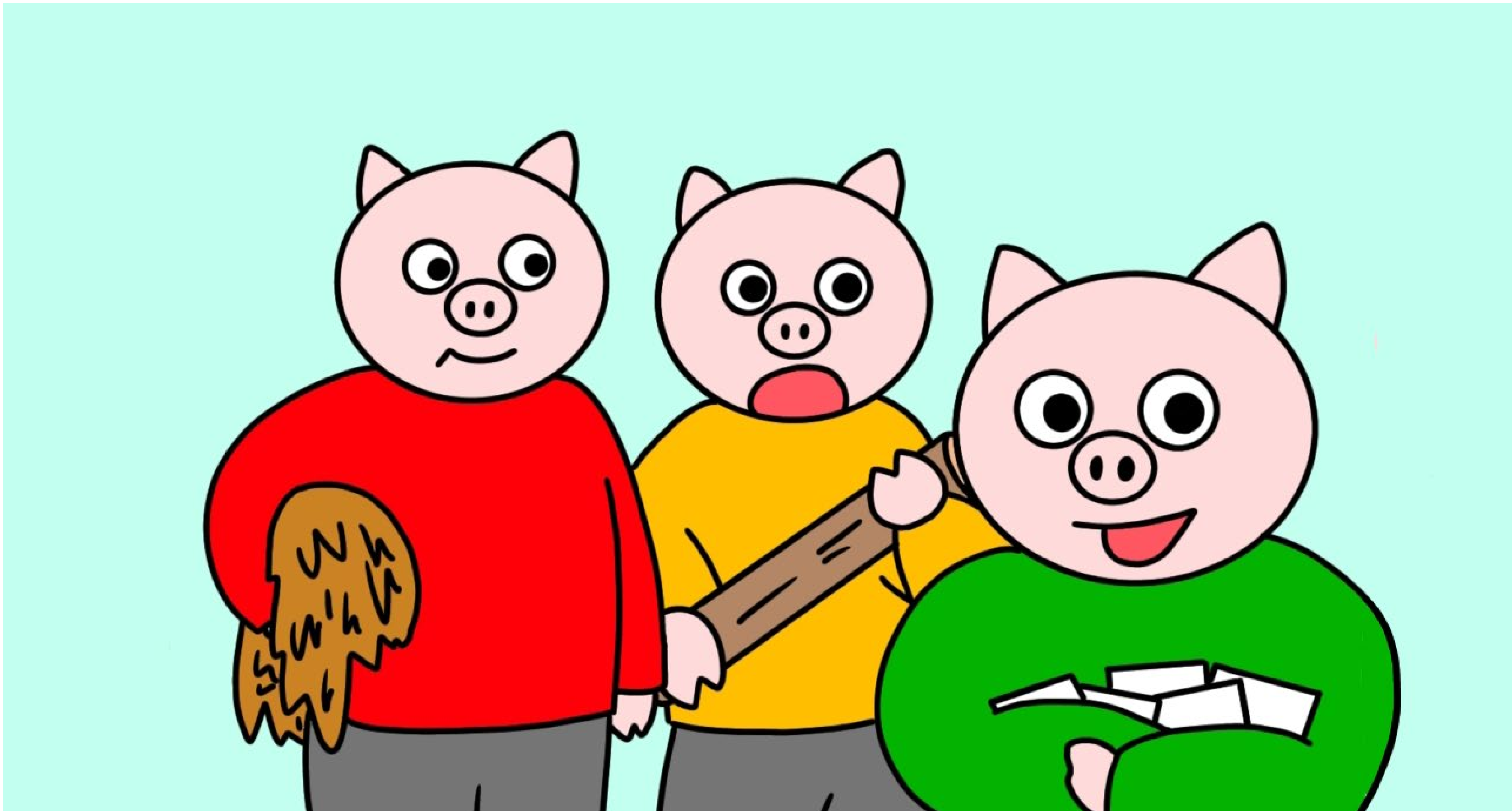

កែសម្រួលដោយ TUKTUK
រូបភាពដោយ និស្សិតនៃសកលវិទ្យាល័យ
Seinan Jo Gakuin ប្រទេសជប៉ុន

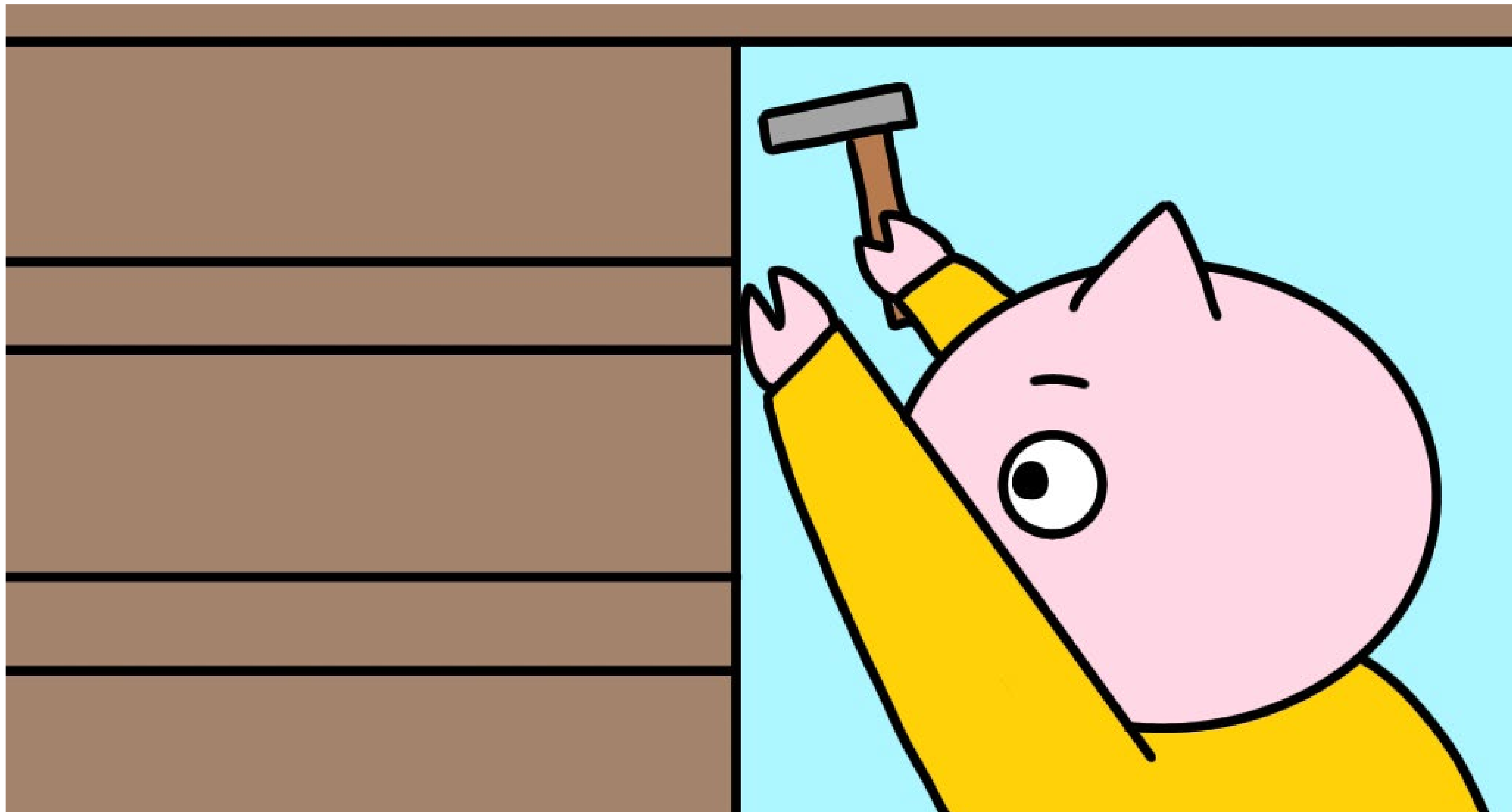
« កូនសម្លាញ់ទាំងបី ឥឡូវកូនធំៗអស់ហើយកូនៗ(ឆ្លៀត)រស់នៅដោយខ្លួនឯង
ព្រោះម៉ែមិនអាចចិញ្ចឹមកូនៗទាំងបីបានទៀតនោះទេ។ ម៉ែនឹងឱ្យប្រាកដខ្លះដល់កូនៗ
ដើម្បីធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទៅរកកន្លែងសង់ផ្ទះរស់នៅដោយខ្លួនឯង » ម៉ែនិយាយ។

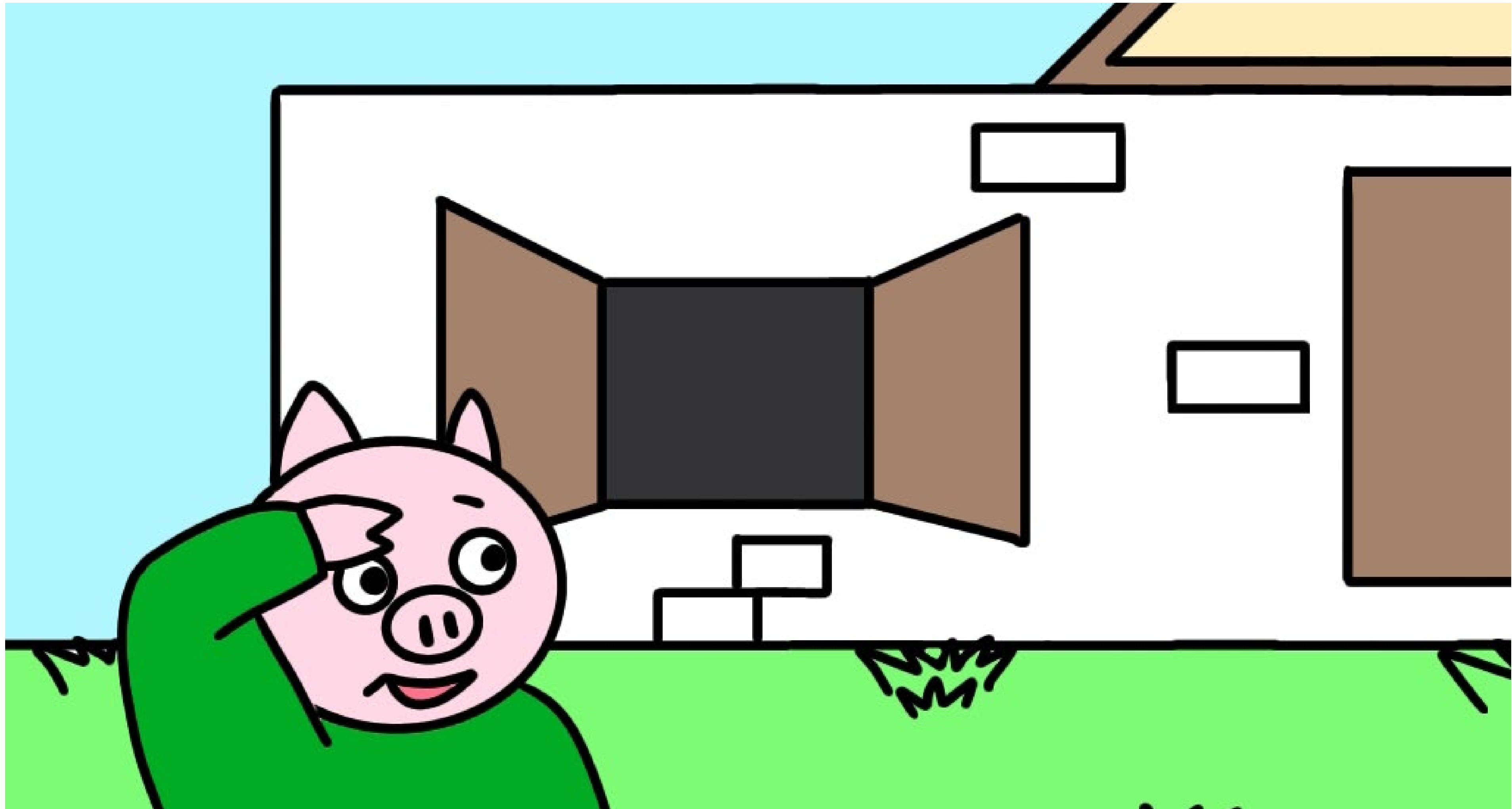
« បាទ! ម៉ែ » កូនជ្រូកទាំងបីឆ្លើយ។
កូនជ្រូកទីមួយនិងទីពីរបានសម្រេចចិត្តរស់នៅបែកគ្នា ប៉ុន្តែកូនជ្រូកទីបីមិនសប្បាយចិត្តទេ
ព្រោះវាគិតថា ការរស់នៅដុំគ្នាគឺជាសាមគ្គីភាពដ៏រឹងមាំនិងមានសុវត្ថិភាព។

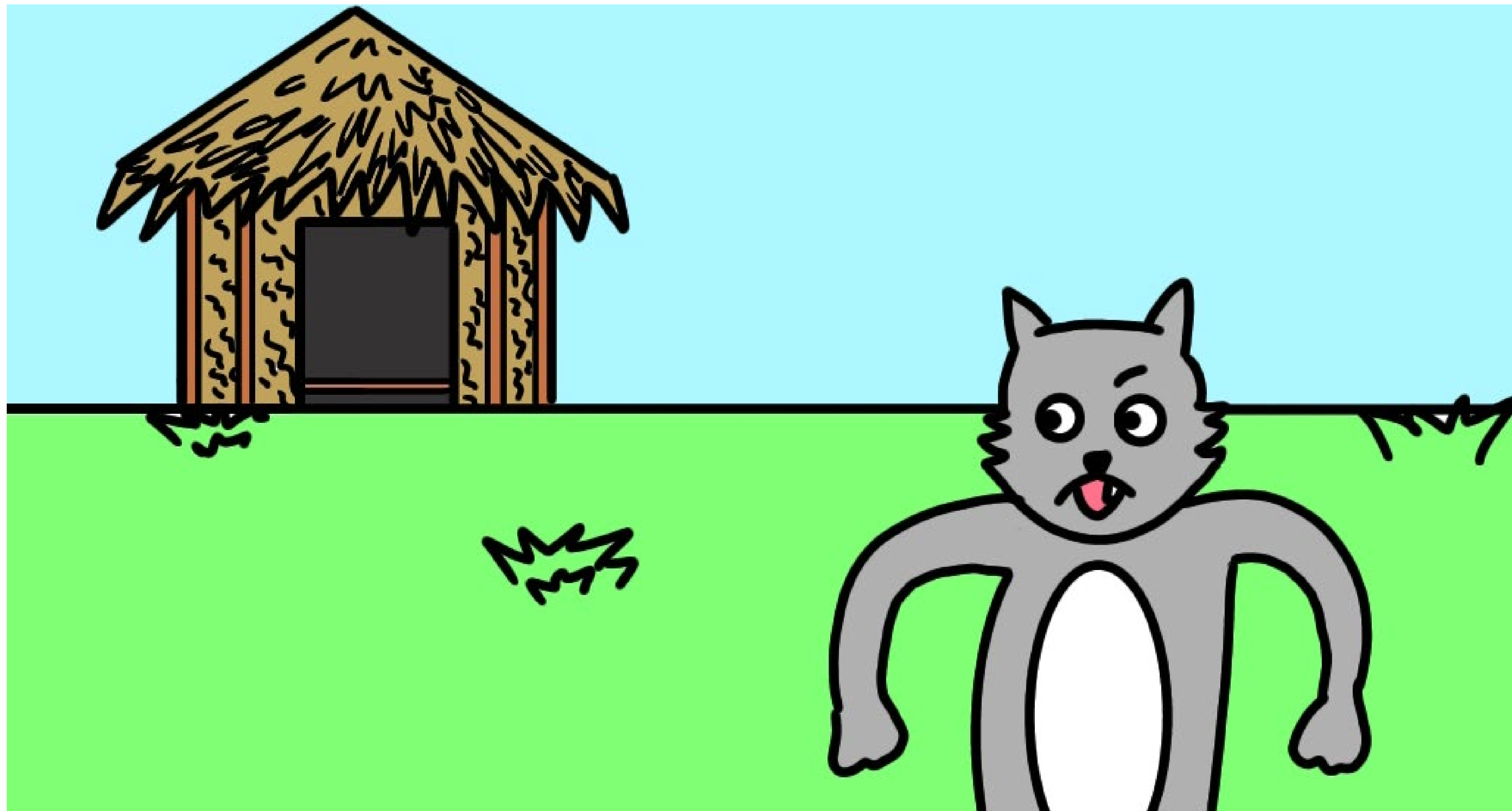
ថ្ងៃបន្ទាប់ កូន (ជួរកទាំងបីចាប់ផ្តើមស្វែងរកទីញ្ញវត្ថុធាតុដើមនិងបោះទីតាំងសង់ផ្ទះរៀងៗខ្លួន។
កូន (ជួរកទីមួយបានសង់ផ្ទះពីចំបើង ព្រោះគិតថា អាចសន្សំ (បាក់បានខ្លះនិងងាយ (ស្អាតសង់ឡើងវិញ។
វាបានសង់ផ្ទះរួចមុនគេ ហើយគិតថា ខ្លួនជាកូន (ជួរកដៃលឆ្លាត។

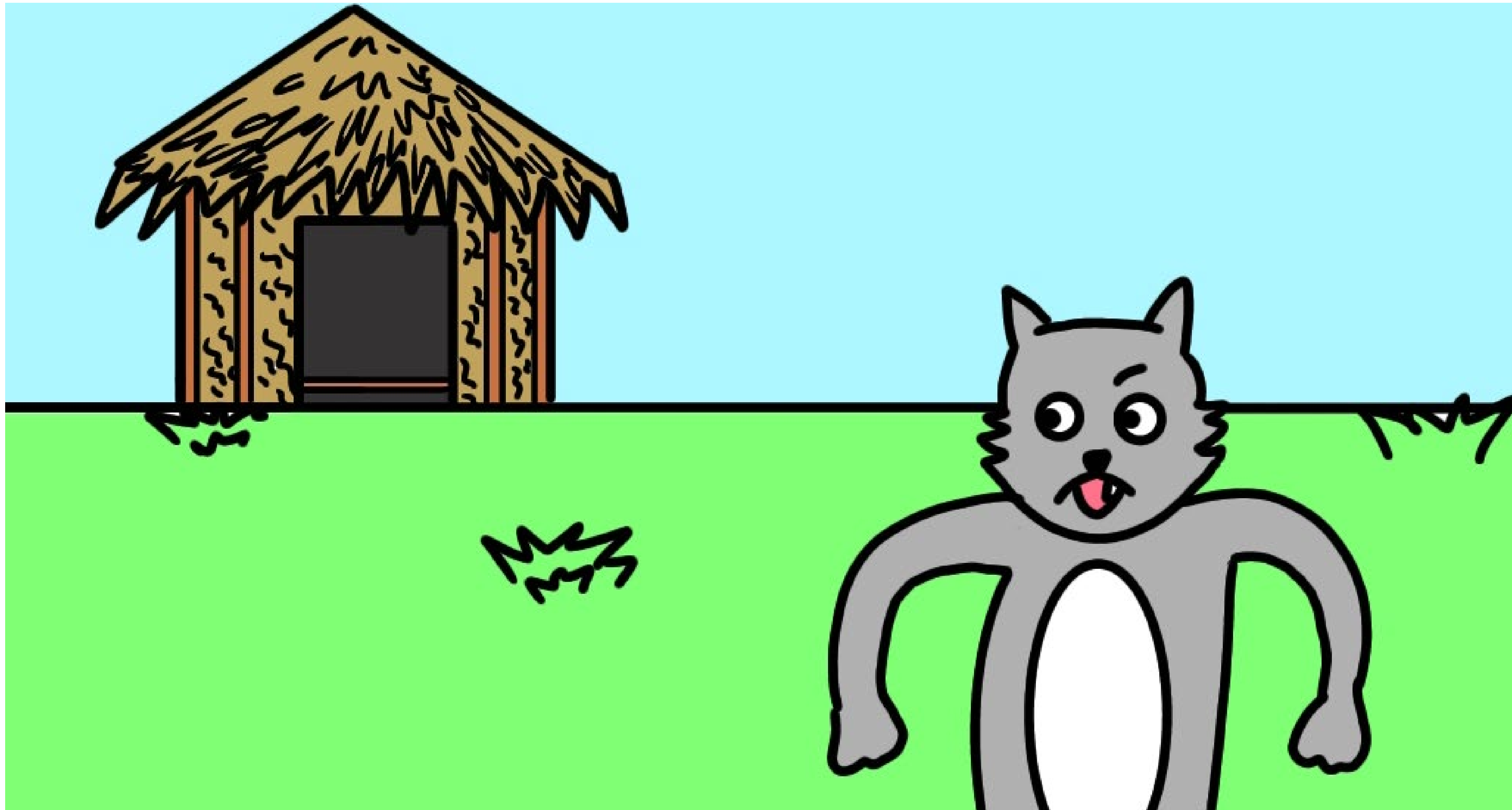
កូន (ជួរកទីពីរសង់ផ្ទះអំពីឈើ ព្រោះផ្ទះឈើត្រជាក់និងសង់រហ័សប្រាកដិច។
វាគិតថា ហេតុអ្វីបានជាកូន (ជួរកទីមួយសង់ផ្ទះឈើ) នម្ល៉េះ?
ផ្ទះឈើរបស់វាវិសាមញ្ញជាងផ្ទះកូន (ជួរកទីមួយដែលសង់ពីថ្មបើង។

ចំណែកកូន(ជួរទីបី)គិតថា ត្រូវតែសង់ផ្ទះរឹងមាំមួយអំពីថ្ម ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាព
ទោះបីជាចំណាយពេលវេលាយូរនិង(ត្រូវដេកលើដីស៊ីនក៏ដោយ។ បង្អួចរបស់វាបានសង់ផ្ទះរួចមុន
ហើយបានសើចចំអកឱ្យកូន(ជួរទីបី)។កូន(ជួរទីបី)មិនខ្វល់ នៅតែបន្តសង់ផ្ទះរបស់វាដដែល។

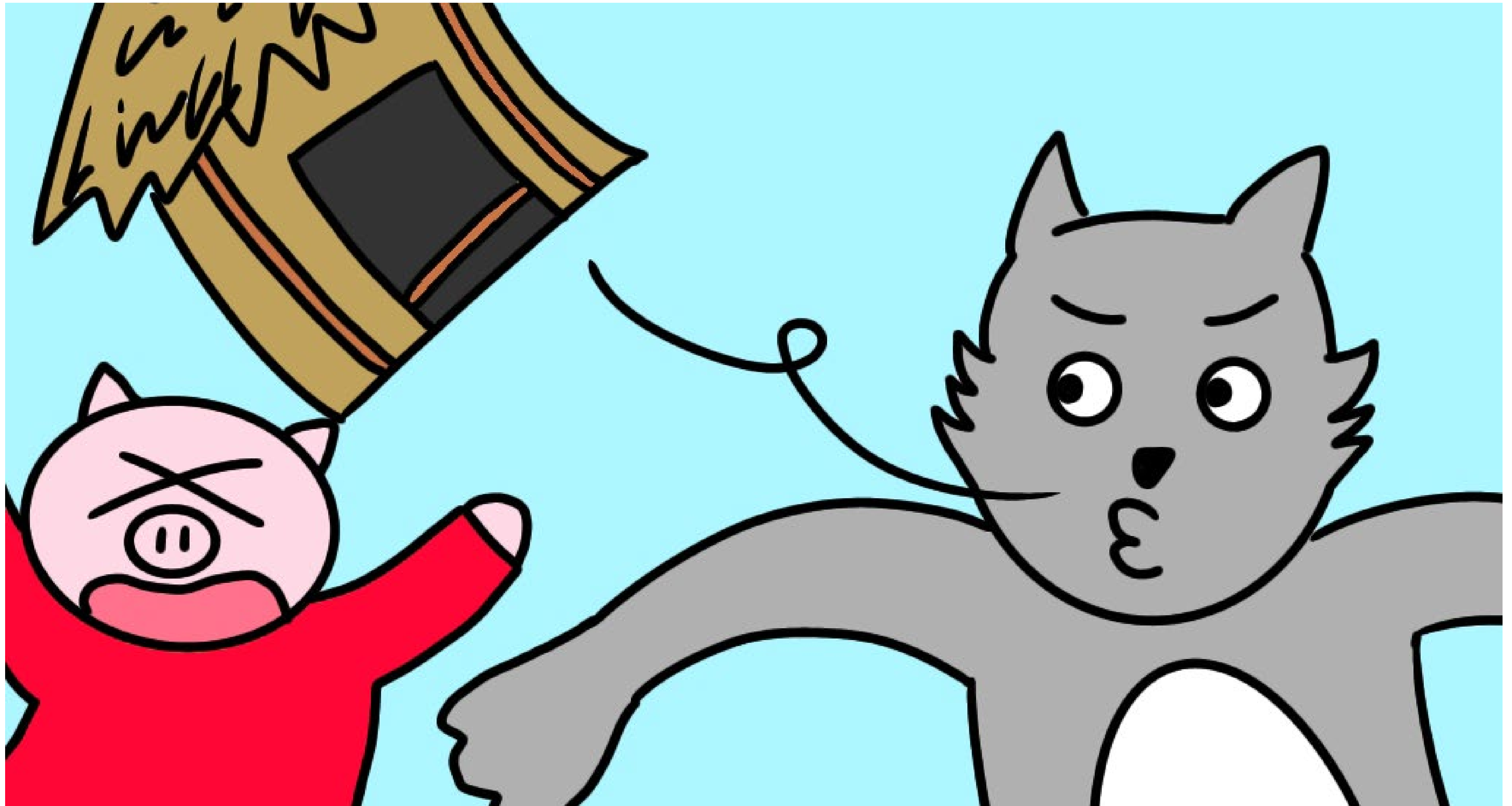
ច្រើនថ្ងៃកន្លងផុតទៅ កូន (ជួរកទាំងបីរស់នៅយ៉ាងសុខសាន្ត។
ថ្ងៃមួយ ឆ្កែចកយឺញកូន (ជួរកទាំងបី ហើយវានិយាយ

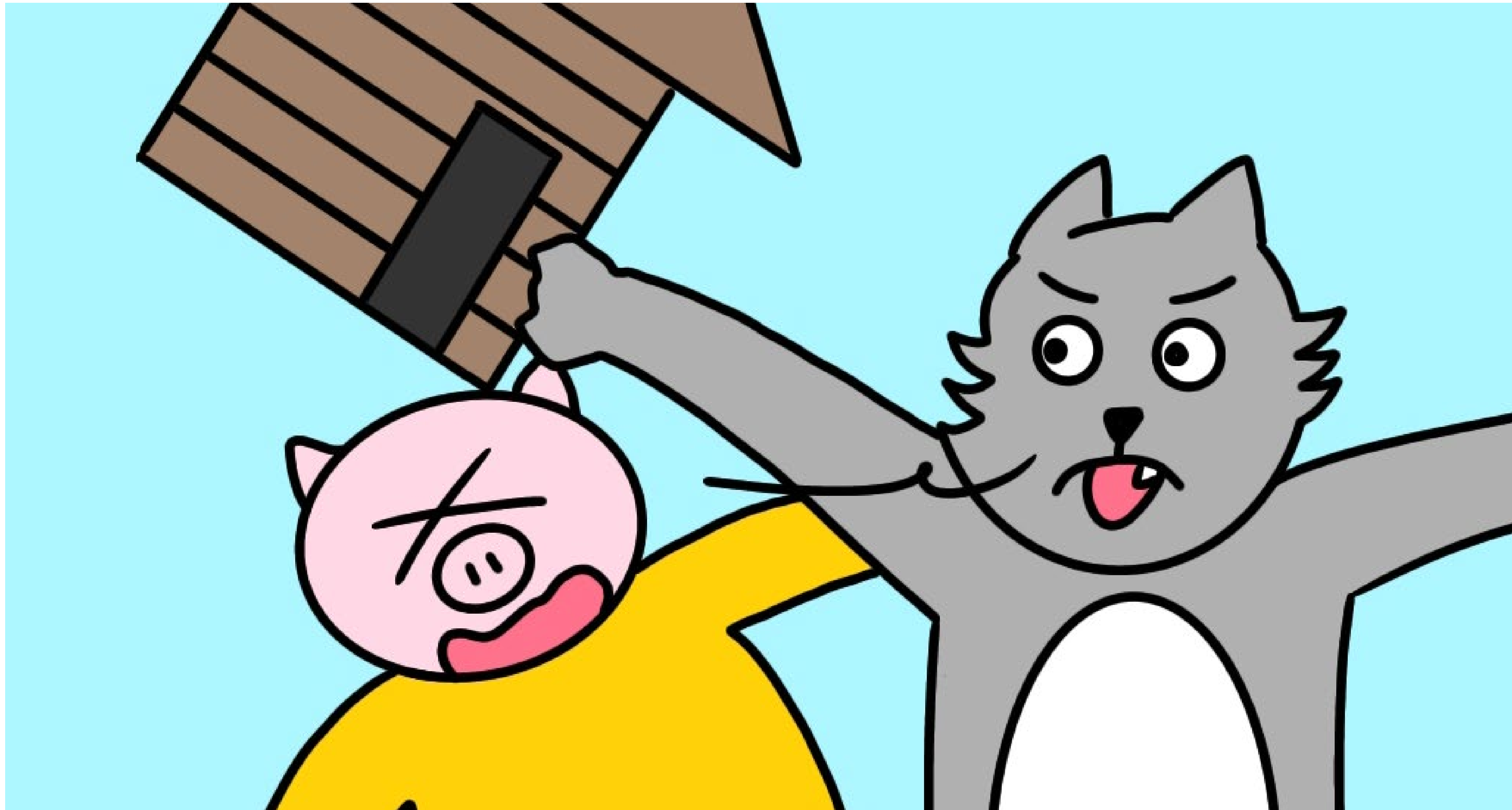
« អូ! កូន (ជួរកនោះមើលទៅកូនឱ្យចង់ស៊ីដល់ហើយ ខ្ញុំចង់ស៊ីពួកវាជាអាហារ។
ខ្ញុំឃ្លាន! ឃ្លានខ្លាំងណាស់! »

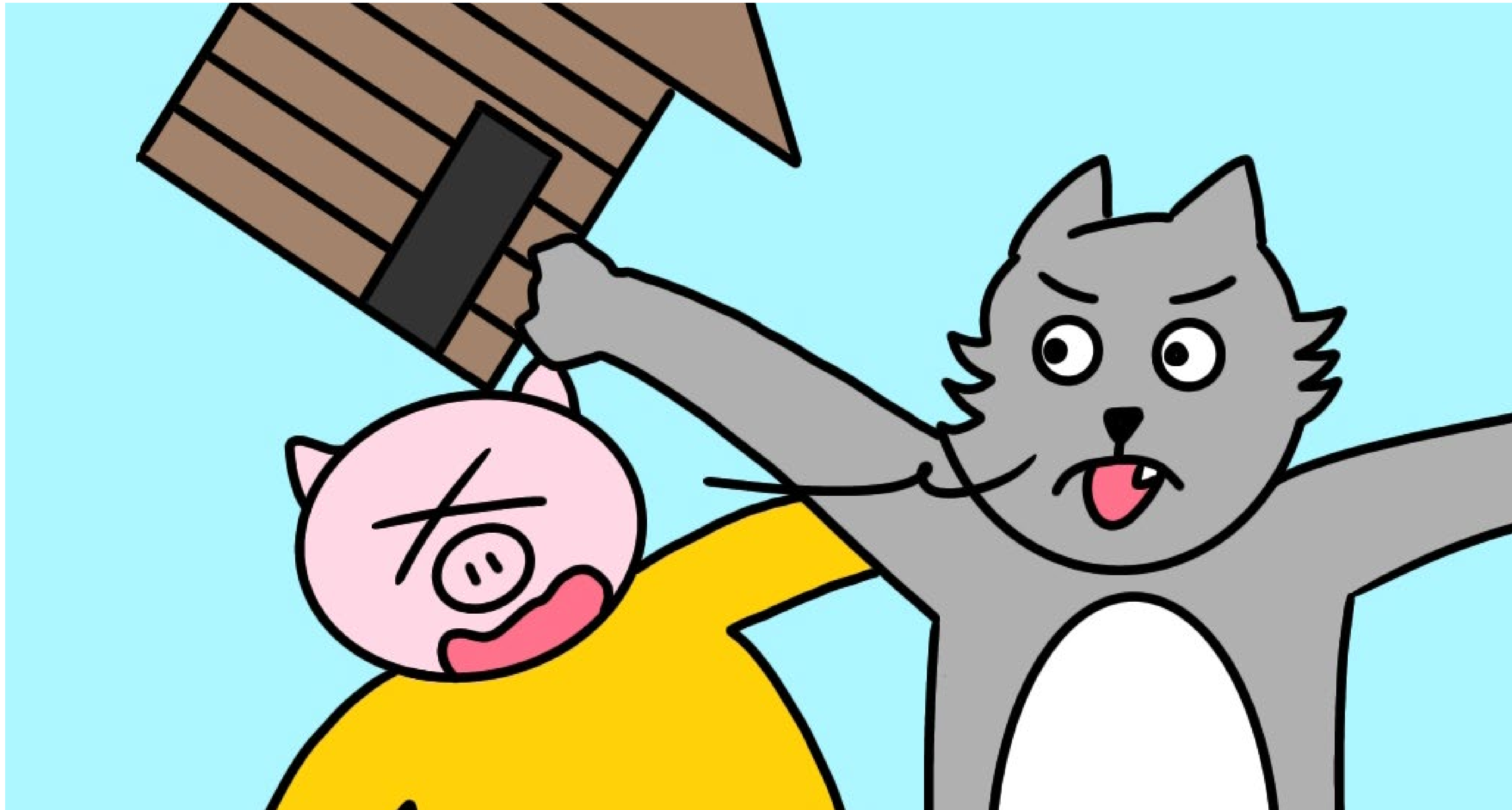
ឆ្អែចចកបានកោះទ្វារផ្ទះកូន(ជួនកន្ទីមួយ « បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! »
ដើម្បីសុំចូលក្នុងផ្ទះ តែកូន(ជួនកន្ទីមិនព្រម។ កូន(ជួនកន្ទីមួយនិយាយ « មុខងងឹតក្រក់ណាស់
មានរោមពេញមុខ ចង្អុលដៃវាឆ្លុះឱ្យខ្លាច គាត់ចេញទៅ »។

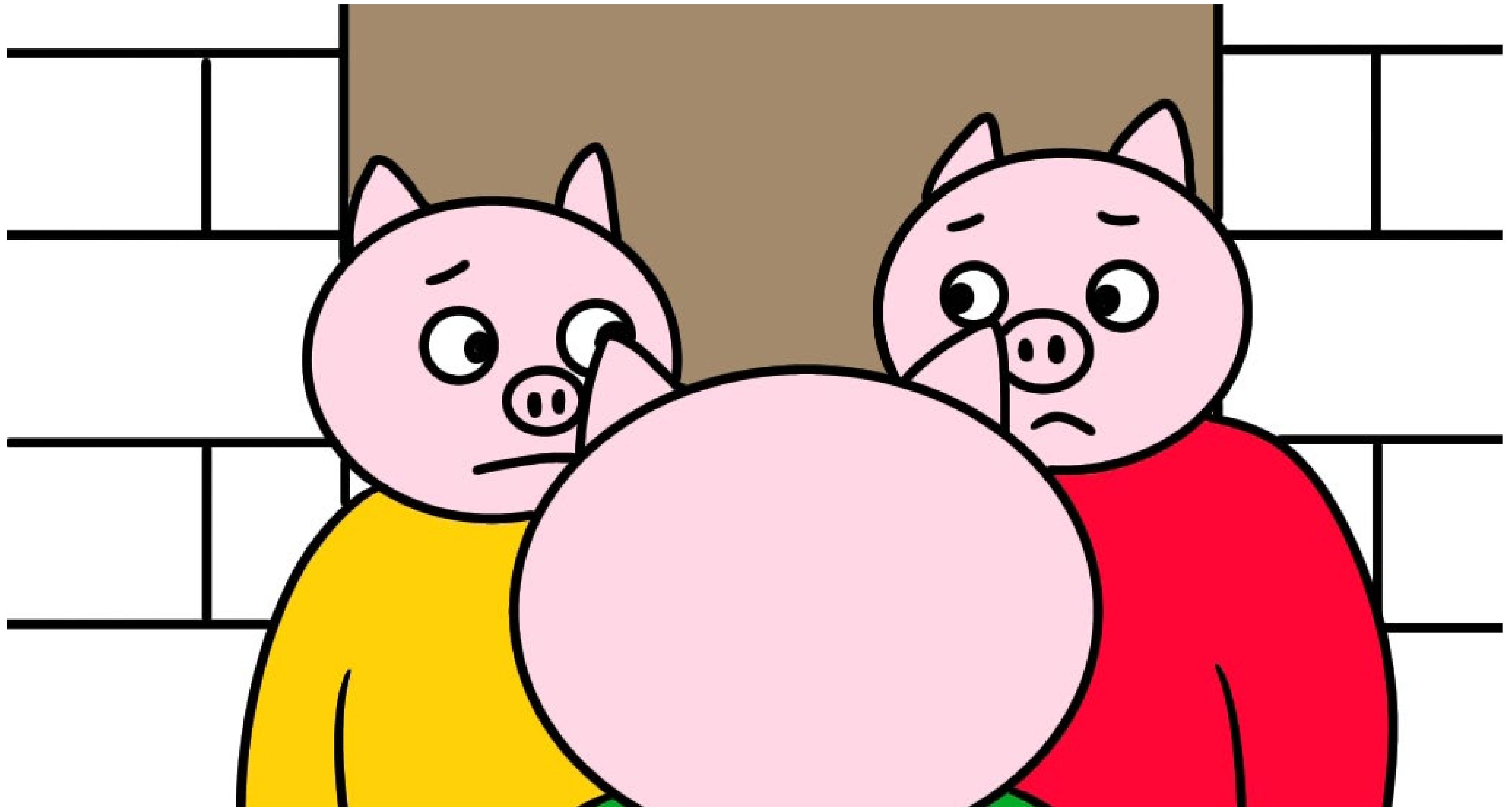
ស្តេចចកខឹងក៏បានបីតខ្យល់ចូលពេញពោះ ហើយផ្លុំផ្លុះរបស់កូន (ជួរកង្កែប) ឡើងក្នុងសេសសល់។

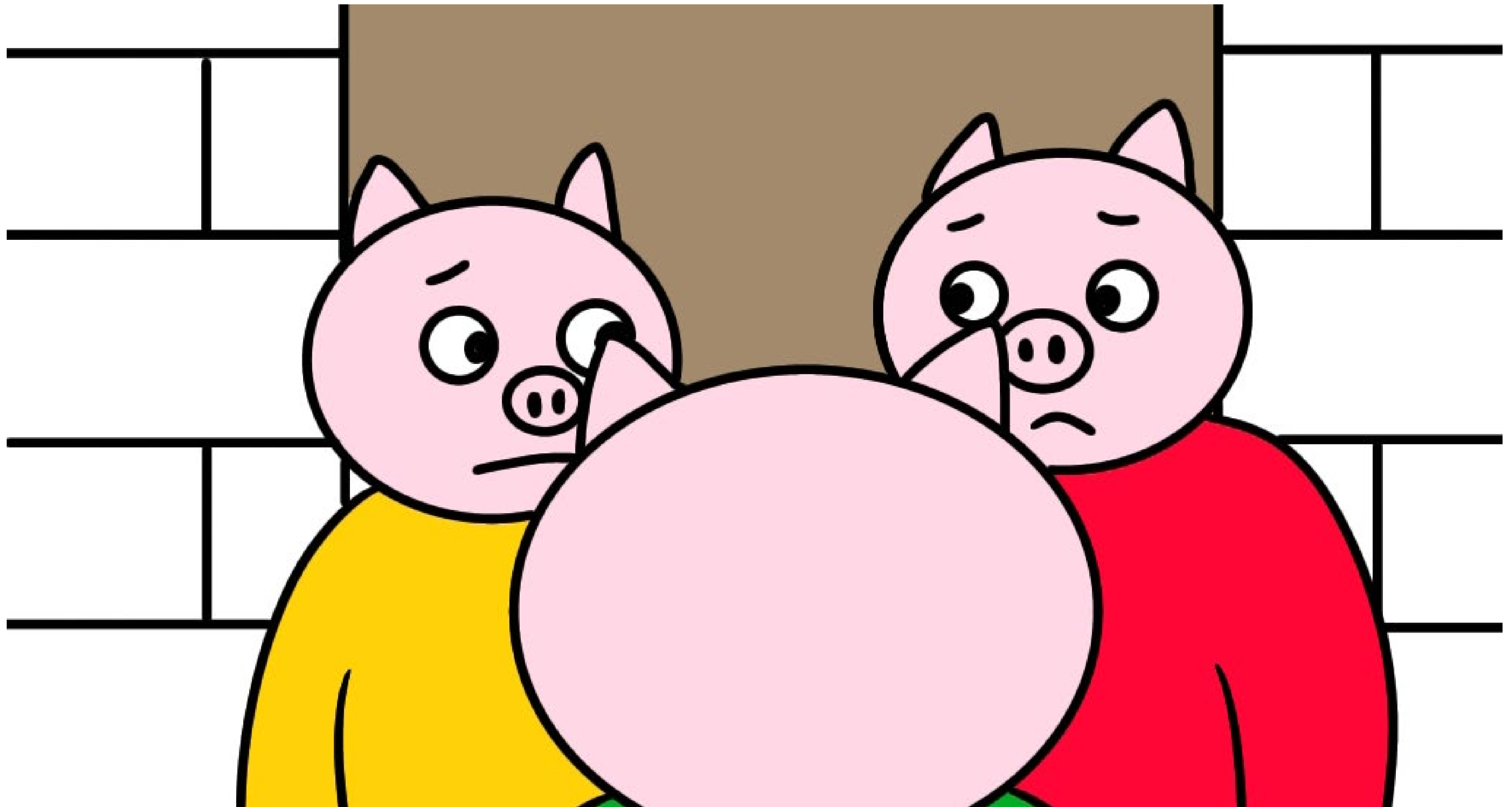
កូន (ជួនកន្ទីមួយក៏រមៀលចូលក្នុងផ្ទះឈើរបស់កូន (ជួនកន្ទីរ។ ឆ្កែចចកបានកោះទ្វារផ្ទះកូន (ជួនកន្ទីរ
« បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! » ដើម្បីសុំចូលក្នុងផ្ទះ តែកូន (ជួនកន្ទីរមិនព្រម។

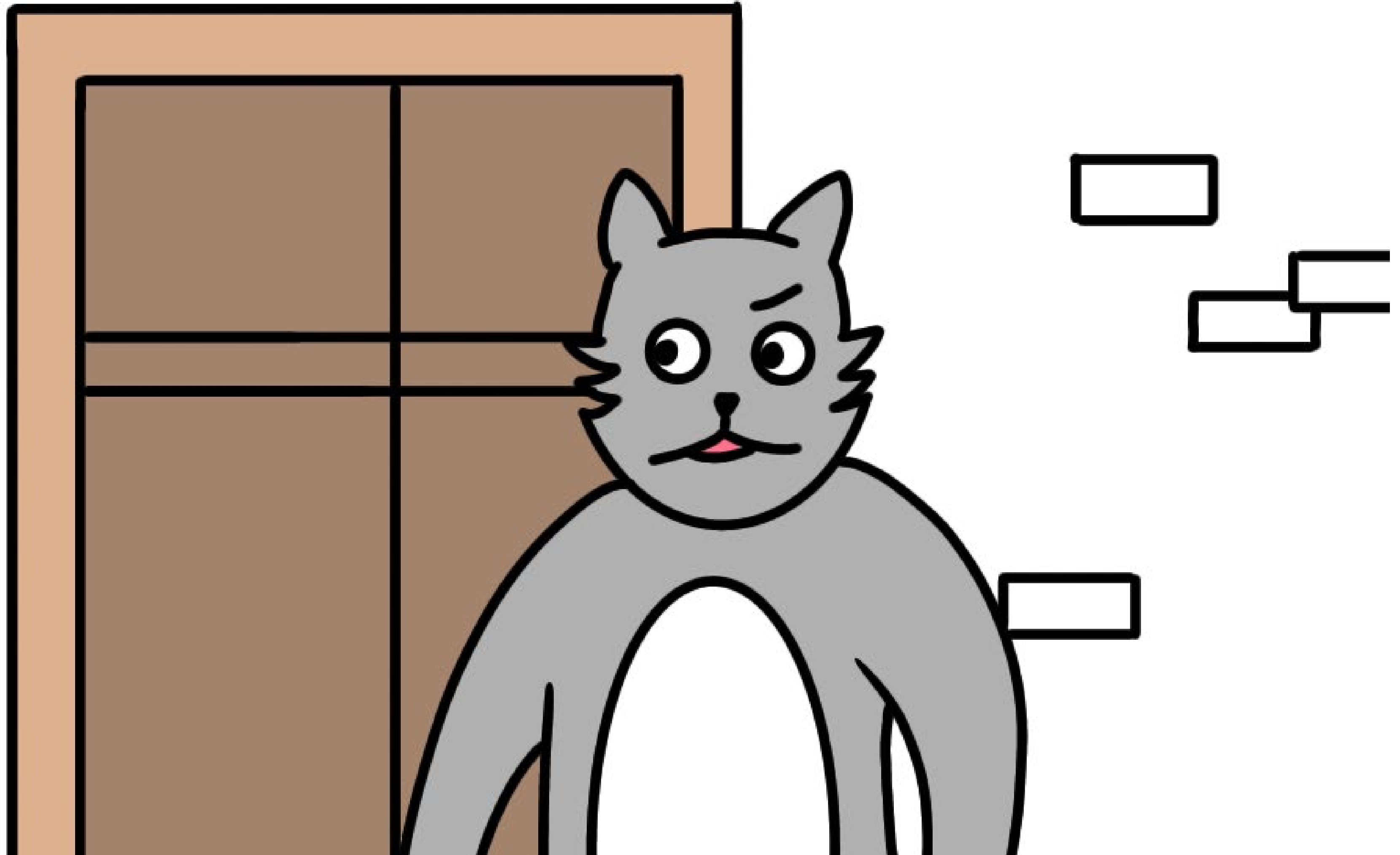
កូន (ជួរកទីពីរនិយាយ « មុខងងអា(កក់ណាស់ មានរោមពេញមុខ ចង្អុមវែងៗក្នុងឱ្យខ្លាច
ឆាប់ចេញទៅ »។ ឆ្កែចកខឹងក៏បានបីតខ្យល់ចូលពេញពោះ ហើយផ្លុំផ្លុះឈឺរបស់កូន (ជួរក
ទីពីរប៉ើងក្នានសល់។

កូន (ជួនកទីមួយនិងកូន (ជួនកទីពីរបានរត់យ៉ាងលឿនចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់កូន (ជួនកទីបី។
កូន (ជួនកទីបីសួរ « តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង ហេតុអ្វីបានជាបងៗភ័យខ្លាំងម្ល៉េះ? »
« ស្តេចចកបានផ្ដាំផ្ទះរបស់ពួកយើងប្រើអស់ វានឹងមកផ្ដាំផ្ទះរបស់ឯងតទ្បូវដែរហើយ »។

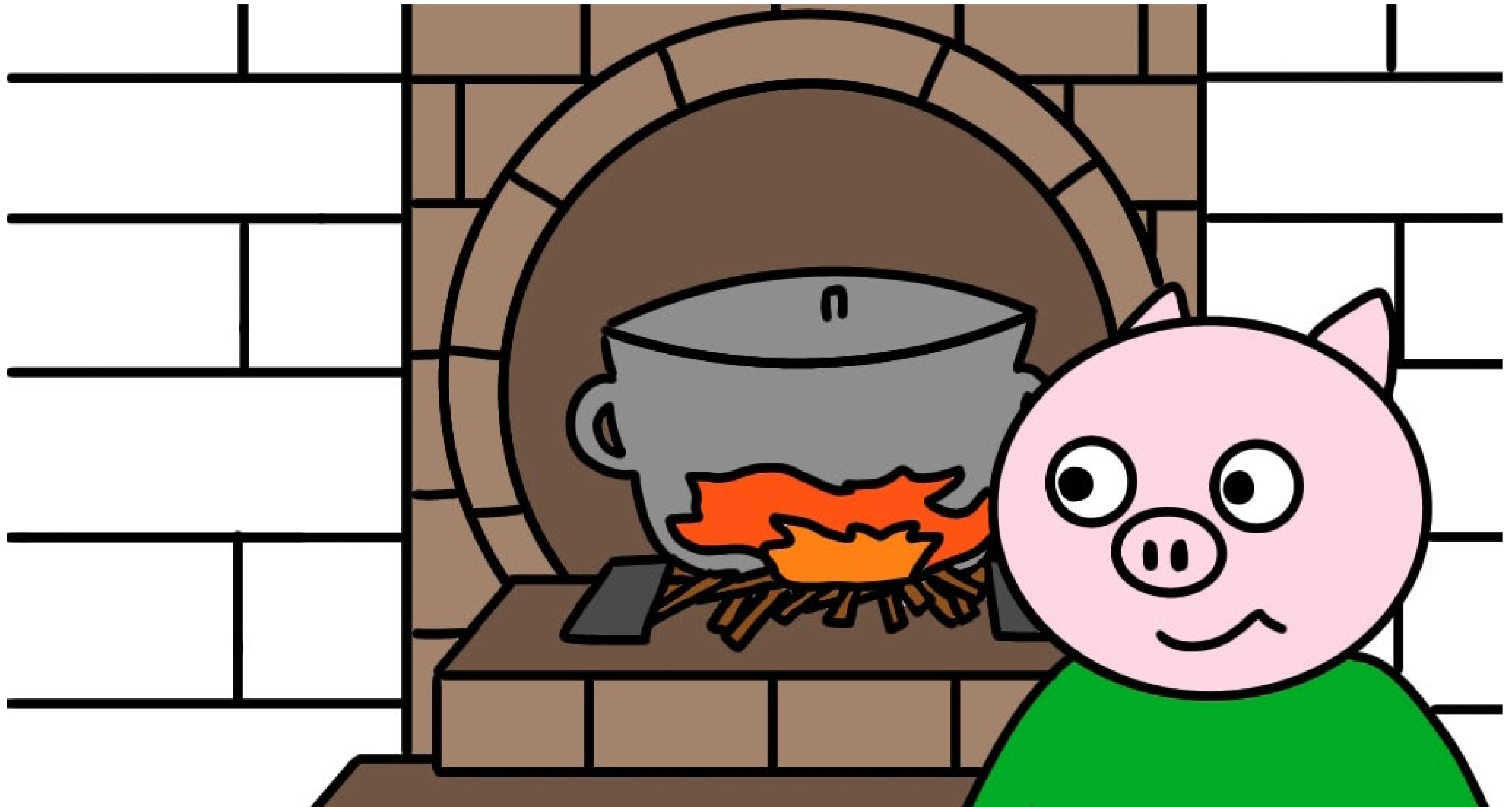
« អូ! កុំបារម្ភណ៍អីបងៗ ឆ្អែចចកមិនអាចផ្លិចផ្លូវរបស់ខ្ញុំប្រើបានទេ »។

ឆ្លើយចម្លើយបានគោរពទ្វារផ្ទះកូន(ជួនក៏បី « បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! » ឆ្លើយចម្លើយដឹង រត់បុកទ្វារដង
រហូតវាអស់កម្លាំង នៅតែមិនបើក ព្រោះកូន(ជួនក៏បីបានឈរទប់ទ្វារយ៉ាងស្វាហាប់។
« អូ! ខ្ញុំនឹងរកមធ្យោបាយ ដើម្បីស៊ីពួកវាឯងឱ្យទាល់តែបាន »។

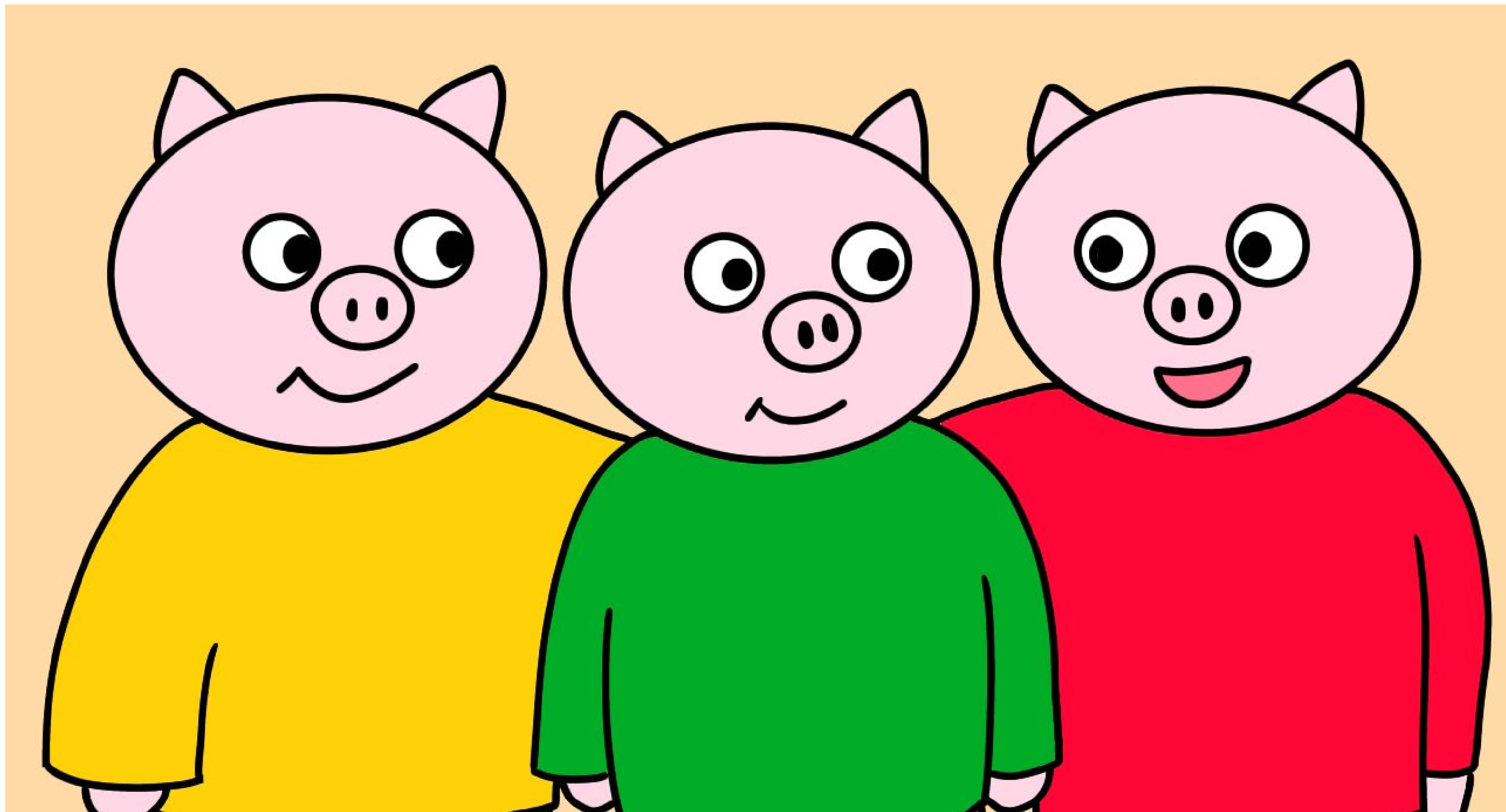
ឆ្កែចចកឡើងលើដំបូលផ្ទះចូលតាមបំពង់ផ្លែឆ្កែ។
ចំណែកកូន (ជួរទាំងបីបានពិភាក្សាគ្នា តើពួកគេគួរធ្វើដូចម្តេច?

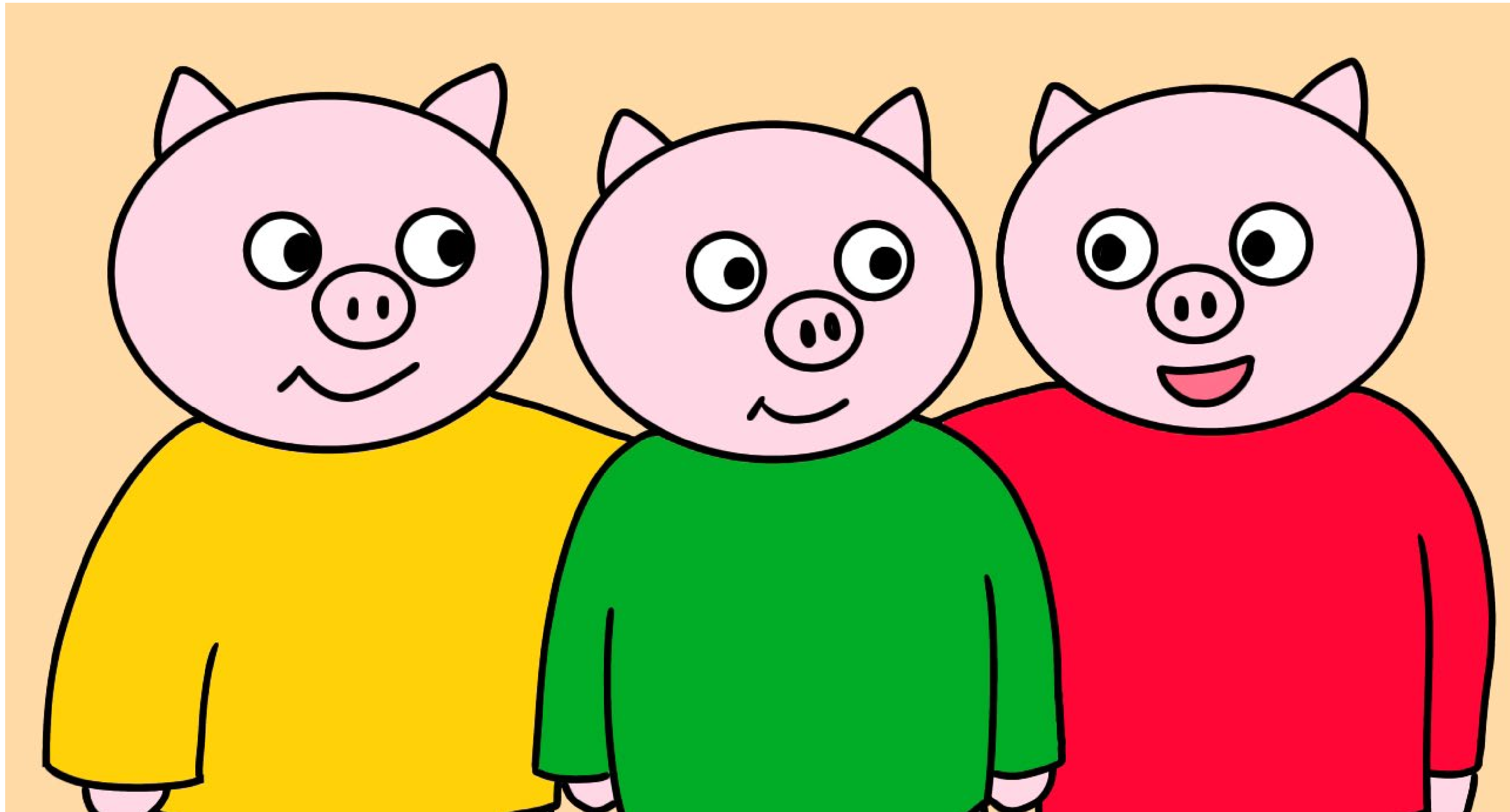
កូន (ជួន ទី បី និយាយ « ខ្ញុំ នឹង ដុត ឆ្អើង ដាំ ទឹក ដើម្បី ឱ្យ ឆ្អែត ចក ធ្លាក់ មក » ។

ឆ្អែចចកបាឆរំកិលចូលតាមបំពង់ផ្សែងម្តងបន្តិចៗ ក៏រអិលធ្លាក់ចូលក្នុងឆ្នាំងទឹកក្តៅរលាកស្លាប់បាត់ទៅ។

កូនជ្រូកទីមួយនិយាយ « អរគុណប្អូនដែលបានជួយបង ឮកយើង(ត្រូវតែសាមគ្គីគ្នាទើបរីងមាំ »។
រីឯកូនជ្រូកទីពីរ « មែនហើយ! បើគ្មានឯង បងក្លាយជាចំណីឆ្កែចកបាត់ទៅហើយ »។

ការចេះជួយគ្នាក្នុងក្រុមគ្រួសារអាសន្ន គឺជាសាមគ្គីភាពដ៏វិសេសមាំ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក
កូនស្រីទាំងបីក៏រស់នៅជាមួយគ្នាយ៉ាងមានក្តីសុខ។

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់ប៊ីសម្រាប់កុមារ(R4C)គឺជាអង្គការដែលមិនរកប្រាក់ចំណេញនិងផ្ដោតលើការអប់រំកុមារតូចក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

អង្គការR4Cកំពុងដំណើរការគម្រោងកម្មវិធីបណ្ដាលយុវចល័តតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ដែលមាននិន្នាការទៅលើសាលាមត្តេយ្យរដ្ឋនិងមត្តេយ្យសហគមន៍។

អង្គការ R4C បានចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ធនធានដ៏សមស្របទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងអប់រំនិងមានវគ្គបំប៉នលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។

សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ ដើម្បីទទួលបានធនធានបង្រៀន៖ <https://rermork.org/>

ទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម

មូលនិធិផ្តល់ដោយអង្គការTukTukនិងសហគមន៍រ៉ូតារីក្លឹប។

ស្បៀវភៅរឿងនេះគួរដោយនិស្សិតនៃសកលវិទ្យាល័យ Seinan Jo Gakuin នៃប្រទេសជប៉ុន ។

ពួកយើងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះលោកគ្រូ Kristen Maree Sullivan ដែលបានសហការជាមួយអង្គការដឹកនាំសម្របសម្រួលនិស្សិតស្ម័គ្រចិត្តបុគ្គលិកទាំងអស់នៅក្នុងអង្គការដោយក្តីមេត្តាចម្រើនក្នុងការបង្កើតស្បៀវភៅនេះឡើង។

ទទួលបានគំនូរជីវចល

ទទួលបានធនធានបង្រៀន

